

# РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. С., 13.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, V ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН  
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети юни през  
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло П. Георгиев

при участието на секретаря Велислава Ем. Карамихова  
като разгледа докладваното от Ивайло П. Георгиев Гражданско дело №  
20221800100473 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Сдружение  
„М.“ срещу „Б.Г.М.“ ЕООД.

Ищецът твърди, че е регистриран по ЗЮЛНЦ и, в качеството си на  
организация за колективно управление на авторски права по чл. 94а, ал. 2 от  
ЗАПСП, е вписан в регистъра на Министерството на културата под №  
11/13.01.1994г. и пререгистриран със заповед на Министъра на културата  
съгласно Удостоверение за регистрация № 62-00-0152/27.10.2011г. и  
Удостоверение № У-62/05.09.2014г. Поддържа, че на основание чл. 95в, ал. 2  
от ЗАПСП, притежава качеството „особен ищец“ и като такъв може да  
предявява искове по повод права, които са му поверени за управление, без да  
е необходимо да установява индивидуални права на управление на сродните  
чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в  
регистъра по чл. 94г, ал. 3, т. 7 от ЗАПСП.

Също така ищецът твърди, че ответникът „Б.Г.М.“ ЕООД е търговско  
дружество, което стопанисва дневен бар (ресторант) „Б.Г.“, намиращ в к.к. Б.  
и в което публично се използват музикални произведения и свързани с тях  
литературни произведения (текстове) от репертоара на ищеца без надлежно  
отстъпени авторски права за този вид използване. Поддържа, че на  
23.02.2022г. около 17:00ч. в стопанисвания и управляван от ответното  
дружество дневен бар (ресторант) „Б.Г.“ е звучала музика, която е част от  
радиопрограма с търговско наименование Vanilla Radio за озвучаване на  
същия, като са изпълнени публично следните песни:

1. Cold Heart remix с изпълнител Elton John and Dua Lipa и автори:
- Композитор и автор на текста Elton John (Елтън Джон), член на английското дружество PRS;
  - Композитор и автор на текста Nicholas George Littlemore (Никълъс Джордж

Литълмор), член на австралийското дружество за управление на права APRA;

- Композитор и автор на текста Samuel David Littlemore (Самюъл Дейвид Литълмор), член на австралийското дружество за управление на права APRA;
- Композитор и автор на текста Peter Bruce Mayes (Питър Брус Мейс), член на австралийското дружество за управление на права APRA;
- Композитор и автор на текста Andrew John Meecham (Андрю Джон Мичъм), член на английското дружество за управление на права PRS;
- Композитор и автор на текста Dean Meredith /Дийн Мередит/, член на английското дружество за управление на права PRS;
- Композитор и автор на текста Bernard J P Taupin /Бернар Джей Пи Топин/, член на американското дружество ASCAP за управление на права.

2. Ordinary Lives /Ординъри лайвс/ с изпълнител Lee Fields /Лий Филдс/ и автори:

- Композитор и автор на текста Gabriel Alexander Roth /Гейбриъл Александър Рот/ член на американското дружество за управление на права BMI.

3. Invisible /Инвизибъл/ remix с изпълнители Flevans Feat. Laura Vane /Флевънс с участието на Лора Вейн/ и автори:

- Композитор и автор на текста Nigel James Trafford Evans /Найджъл Джеймт Трафърд Еванс/, член на английското дружество за управление на права PRS;
- Композитор и автор на текста Laura Jane Vane /Лора Джейн Вейн/ член на английското дружество за управление на права PRS;

4. Pro's and Con's /Kraak & Smaak Remix/ с изпълнители Ishi & Kraak & Smaak feat. Nia Brock /Иши, Краак енд Смаак с участието на Ниа Брок/ и автори:

- Композитор и автор на текста John Anthony Mudd /Джон Антъни Мад/, член на американското дружество за управление на права ASCAR

5. Longitude /Лонгтюд/ с изпълнител Tape Five /Тейп Файв / и автори:

- Композитор и автор на текста Strathausen Martin /Мартин Щратхаузен/, член на немското дружество за управление на права GEMA.

Ищецът заявява, че така посочените автори и композитори са членове на цитираните организации за колективно управление на авторски права, които Сдружение „М.“ представлява на територията на Република България на основание чл. 94с от ЗАПСП, и отстъпва правата им за използване на техните произведения. Подчертава, че музиката и текстът на горепосочените песни са закриляни обекти по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, поради което за използването им е необходимо разрешение от авторите им, а при неправомерно използване се дължи обезщетение.

Сочи, че ответното дружество не е сключило писмени договори и не заплаща възнаграждение за използваните права съгласно чл. 35 и чл. 58 от ЗАПСП, каквото, съгласно чл. 19 от ЗАПСП се дължи както за всеки вид използване, така и за всяко поредно използване на съответното произведение от същия вид. Поддържа, че уведомително писмо в този смисъл е било връчено на ответното дружество „Б.Г.М.“ ЕООД на 18.03.2022г. Подчертава, че, след като ответникът няма отстъпени права да използва гореописаните произведения за озвучаване на своя обект, е нарушил нормата на чл. 18, ал. 2, т. 3, предл. 2 от ЗАПСП, и е причинил вреди на носителите на правата, тъй

като в резултат от действията му те са лишени от възнагражденията за своя творчески труд.

Моли съда да осъди „Б.Г.М.“ ЕООД да заплати на Сдружение „М.“ обезщетение за претърпени вреди под формата на пропуснати ползи поради нарушаване на правата на авторите - членове на дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от ищеца, върху всеки от обектите по чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, включен във всяка песен, в общ размер на сумата 5000 лв., формирана от обезщетение от по 1000 лв. (по 500 лв. за текста и 500 лв. за музиката) за използването на всяка от посочените по-горе пет песни, ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане. Претендира също така, на основание чл. 95б, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП, ответникът да бъде осъден да разгласи за своя сметка диспозитива на настоящото съдебно решение в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие. Сочи банкова сметка за превеждане на обезщетението. Претендира разноски.

На ответника е бил връчен препис от исковата молба и доказателствата, и в срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор. С него ответникът оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва, че ищецът е регистриран като организация за колективно управление на авторски права, както и че между него и посочените чуждестранни организации за колективно управление на авторски права (ASCAP, BMI, GEMA, APRA и PRS) има сключени договори за взаимно представителство на правата на техните членове, които са действали към процесната дата (23.02.2022г.), а също и че посочените от ищеца лица като носители на авторски права, са действителните носители на авторските права за музиката и текста на посочените музикални произведения. Оспорва твърденията на ищеца, че на релевираната дата в стопанисван от ответното дружество обект публично са използвани тези музикални произведения и свързани с тях литературни произведения (текстове). Счита, че ищецът не е конкретизирал мястото на извършване на процесното деяние – в дневен бар „Б.Г.“, в ресторант „Б.Г.“ или в посочения в края на исковата молба бар- клуб „Fargo“. Не бил уточнил също, от кого е възприето претендираното озвучаване в този обект. Не ставало ясно, по какъв начин са идентифицирани процесните музикални произведения и техните изпълнители. Твърди, че дневният бар в комплекс „Б.Г.“ не ползва музикално озвучаване, а, дори действително на 23.02.2022г. около 17.00ч. там да е звучала музика, тя не е била възпроизвеждана чрез действия на персонала на бара, който се стопанисва от дружеството – ответник. Оспорва доказателствената стойност на представения от ответника касов бон. Изтъква, че по повод сочените нарушения на авторски права не била осъществена проверка от компетентния контролен орган (Министерството на културата), нито били предприети административни мерки за евентуалното им преустановяване. Счита исковете за недоказани по основание и моли съда да ги отхвърли. При условията на евентуалност, оспорва същите и по размер. Позовава се на задължителна съдебна практика, съгласно която, за да се претендира обезщетение за пропуснати ползи, трябва да е налице сигурност за тяхното настъпване. Изразява становище, че в случая претендираните обезщетения са несъизмерими с действително дължимите лицензионни възнаграждения, а нормата на чл. 95а от ЗАПСП е неприложима. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание ищецът се представлява от адв. А., която поддържа исковата молба и моли съда да я уважи. Счита за напълно ирелевантно, кой фактически пуска музика, когато се озвучава място с публичен достъп. Изразява становище, че отговорността е на лицето, стопанисващо обекта към момента. Намира процесните претенции за основателни. По отношение на техния размер се позовава на заключението по допуснатата експертиза, съгласно което е невъзможно да се изчисли стойността на музиката (респ. на размера на вредата) при еднократно нарушение, особено когато става дума за услуга с комплексен характер, каквато е туристическата услуга. Намира, че именно поради това Законът за авторското право е предвидил минимума, които се отклоняват от общата концепция на ЗЗД. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски и представя доказателства за извършването им, като изрично подчертава, че адвокатският хонорар следва да бъде присъден без ДДС. Представя списък по чл. 80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

В определения от съда срок е постъпила писмена защита от страна на ищеца, с която обосновава активната си легитимация и изразява отношение към претендираното нарушение от страна на ответника. Счита за безспорно установени времето и мястото на използване на процесните музикални произведения, както и тяхната идентификация. Акцентира върху това, че ответникът не е доказал да притежава отстъпени авторски права за публично изпълнение на процесните произведения. Подчертава, че музиката е звучала в обект, който фактически се стопанисва от ответника, видно от представения касов бон. Намира, че отговорността по чл. 94 и сл. от ЗАСП има обективен характер, поради което вината на ответника е ирелевантна. Алтернативно поддържа, че последната се презюмира, като ответникът не е оборил тази презумпция. Развива съображения относно размера на дължимото обезщетение, начина на неговото определяне и присъщите му функции.

В открито съдебно заседание ответникът се представлява от адв. М., която оспорва исковете и поддържа изложените в отговора възражения. Моли съда да остави без уважение предявените искове. Счита за доказано, че в процесното заведение не са възпроизвеждани музикални произведения без уредени авторски права, тъй като то въобще не е било озвучавано. Оспорва исковете и по размер. Счита, че е налице хипотезата на неоснователно обогатяване, на което не може да се придава предупредителна функция. Изразява становище, че претендираната сума е значително по-голяма от това, което ответникът би следвало да заплати, дори ако заведението е работило целогодишно. Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установена следната фактическа обстановка.

С определения по чл. 140 от ГПК е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото, че ищецът е регистриран като организация за колективно управление на авторски права, както и че между него и чуждестранните организации за колективно управление на авторски права ASCAP, BMI, GEMA, APRA и PRS има сключени договори за взаимно представителство на правата на техните членове, които са действали към процесната дата (23.02.2022г.), а също и че посочените от ищеца лица като носители на авторски права, са действителните автори (носители на авторските права) на музиката и текста на посочените музикални

произведения към същата дата и към датата на предявяване на иска. Освен това, в първото открито съдебно заседание по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че така посочените пет чуждестранни организации за колективно управление на авторски права управляват правата върху процесните пет музикални произведения. Поради това ищецът е легитимиран да претендира обезщетение за нарушено авторско право на посочените в исковата молба автори, за чиито произведения твърди, че били използвани неправомерно. В подкрепа на този извод са и документите на л. 14 – 16 от делото.

Като доказателство по делото е приет фискален бон № 2425 за сумата 5,50лв. (л. 19 от делото), издаден на 23.02.2022г. в 17:54:00ч. от „Б.Г.М. ЕООД, ресторант „Б.Г.“, к.к. Б..

От приетото заключение по съдебно- счетоводната експертиза се установява, че дължимото лицензионно възнаграждение за 2022г. за процесния обект при хипотезата на сключен договор между ищеца и ответника за ползване на авторски права от репертоара на ищеца, съгласно критериите, съдържащи се в Правилата за определяне размера на възнаграждения, дължими за използване на музикални и свързани с тях литературни произведения при публично изпълнение в туристически, търговски обекти и други публични места, утвърдени със Заповед на Министъра на културата № РД-09-718/27.10.2015г., би било следното:

- За ресторант с целогодишна дейност, 100 места, категория 2 звезди: 948,18 лева без ДДС, респ. 1137,82 лева с ДДС;
- За лоби бар със сезонна дейност, 30 места, категория 2 звезди: 103,50 лева без ДДС, респ. 124,20 лева с ДДС;
- За лоби бар с целогодишна дейност, 70 места, категория 2 звезди: 728,48 лева без ДДС, респ. 874,18 лева с ДДС.

Вещото лице изрично е подчертало, че в така посочените Правила не е предвидена възможност за определяне на дължимо лицензионно възнаграждение за еднократно публично изпълнение на процесните произведения през 2022г. в процесния обект, поради което експертизата не може да определи такова. В тези Правила дължимите възнаграждения се определят съгласно категорията на обекта (1, 2 ,3, 4 или 5 звезди), броя на местата в него и местоположението му, и се заплащат годишно или дневно за летен или зимен сезон. Според вещото лице, въпросните Правила не съдържат възможност и критерии за определяне на дължими възнаграждение за еднократно използване на музика.

В открито съдебно заседание в.л. Л. е защитил заключението си и е уточнил, че то е в няколко варианта, тъй като към момента на изготвянето му не е било конкретизирано, точно за кое заведение става въпрос, а последните два варианта са в зависимост от броя места в дневния бар.

Разпитан е свидетелят Чавдар Велинов Павлов, който заявява, че не е служител на Сдружение „М.“, а е негов сътрудник по посреднически договор, като сътрудничеството му се изразява в посещение на търговски обекти (хотели, заведения, барове, ресторанти, магазини и др.) на територията на Република България, с цел установяване на това, дали в търговския обект звучи музика и дали тези търговски обекти имат уредени права, т.е. договор за преотстъпени авторски права с „М.“. Сочи, че работата му се състои в посещаване на тези обекти, установяване на място, дали звучи музика и

нейния вид, както и водене на преговори за сключване на договор с „М.“. Заявява, че помни конкретна проверка в к.к. Б. през периода 21-24.02.2022г., която извършил заедно с друг негов колега. На 23.02.2022 г., около 17 ч. посетил хотел „Б.Г.“, който се намира в к.к. Б.. Сочил, че срещу централния вход на хотела има рецепция, а отляво (т.е. вдясно на рецепцията) има бар, а пред него - огромно пространство с маси и столове, като това е дневният бар на хотела. Подчертава, че става въпрос именно за дневния бар, а не за ресторанта, който се намира вдясно от централния вход на хотела и към този момент все още не работел. Спомня си, че имало много хора. Той и колегата му се представили за клиенти. Престоили около един час в дневния бар, като през цялото това време звучала музика от тонколони, разположени в различни ъгли на заведението – търговски обект. По-конкретно, звучало „Ванила радио“ (по информация от водещия), като свидетелят бил впечатлен от Cold Heart /Колд Хард/ на Elton John /Елтън Джон/ и други известни произведения, като напр. Invisible /Инвизибъл/, Ordinary Lives /Ординари лайвс/, Pro's and Con's, Longitude /Лонгтюд/. Озвучителните тела били разположени в различни ъгли на заведението. Репертоарът бил изцяло чужд. Свидателят идентифицирал музиката (наименованието на песента и изпълнителя) чрез приложение Shazam, инсталирано в телефона му. След посещението, още същия час, изпратил идентифицираните музикални произведения от своя имейл на имейл на „М.“, с цел да докаже на дружеството, че е бил по това време на това място, за да може съответните органи (отдел на М.) да идентифицират тези музикални произведения и да преценят, дали „М.“ ги представлява и дали има претенции към този търговски обект. Съобщава, че впоследствие изготвя и писмен отчет с подробни данни. Въз основа на този отчет „М.“ изготвя уведомително писмо до управителя на дружеството, което стопанисва съответния търговски обект. В отговор на конкретен въпрос на адв. А., свидетелят идентифицира приложеното по делото заверено копие от касов бон, като заявява, че го е разпознал по часа и продължителността на престоя. В отговор на въпрос на адв. М., свидетелят заявява, че по посредническия договор с ищеца той получава възнаграждение, което е свързано единствено със сключване на договор (процент от сключен договор) с търговски обект. Твърди, че възнаграждението му не е обвързано с резултата от проверките, а само със сключен договор от страна на „М.“ със съответния ползвател, който много често се сключва след неговата проверка, което е и нейната цел и същността на неговата работа. За конкретния случай, обаче, твърди, че не е водил преговори с управителя на дневния бар на хотел „Б.Г.“ на 23.02.2022 г. и не се е легитимирал пред никого, а с бармана е разговарял само като клиент. Описва интериора на заведението и преценява броя на местата му. Счита, че в него е имало и друг вид оборудване (джаги, билиардна маса), но подчертава, че е седял в началото, до рецепцията. Изразява становище, че това е дневен бар (заведение), а не фойе. В него се консумирали напитки и звучала музика. На рецепцията имало две рецепционистки. Уточнява подробности по начина на идентифициране на музикалните произведения (чрез приложението Shazam) и начина на удостоверяване на мястото, където самият той се намира (чрез изпращане от телефона си на имейл на „М.“ с описание на наименованието и адреса на обекта). Подчертава, че музиката се е чувала навсякъде, тъй като имало 3-4 тонколони, които озвучавали цялото пространство. Сочил, че не е виждал сервитьорката или бармана да пускат музика.

Разпитана е и свидетелката П. Д. Ш., бивш служител на „Б.Г.М.“.

Същата заявява, че през месец февруари миналата година е работила като сервитьор в „Б.Г.М.“, на лоби- бара в хотел „Б.Г.“ в к.к. Б.. Описва го като едно цяло помещение (лоби бар, рецепция и игрална зала, в която има джаги и бiliarд), намиращо се на първия етаж, откъдето се влиза към рецепцията. Според свидетелката, там има около 30 места и работи сезонно, а в същата сграда има и друго заведение - ресторант, което не е работило миналата година. Сочи, че спрямо централния вход, ресторантът се намира от дясната страна, срещу входа се намира рецепцията, а заведението е леко вляво. Подчертава, че барът с рецепцията са едно помещение. Твърди, че няма музика, която да се пуска от бара в помещението, а то се озвучава от рецепцията - от лаптоп, от компютър. Заявява, че рецепцията е на етажната собственост, а не на „Б.Г.М.“. Собствениците (над сто души) идват в собствените си апартаменти в комплекса и го управляват, вкл. рецепцията. Конкретно за бара сочи, че в него не е работил друг освен нея, като понякога имало барман. Категорична е, че зад бара няма устройство, което да приема и възпроизвежда музика и да е било свързано с тонколони (лаптоп, телефон или друго устройство), а има ПОС-терминал и касов апарат. Потвърждава, че музиката се пускала от рецепцията, но не знае подробности и не може да прецени. Посочва, че музиката, която се чува от рецепцията, се чува и в заведението, тъй като всичко е на едно място и се чува навсякъде от две тонколони на рецепцията. Не познава служителите на рецепцията. По отношение на игралната зала конкретизира, че не е отдЕ. от помещението и няма врата, а е в ниша. Подчертава, че рецепцията е на етажната собственост, а в същото помещение има бар, управляван от „Б.Г.М.“, който е нейният работодател и който е издал фискалния бон.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявен е иск с правна квалификация чл. 95 от ЗАПСП.

Както е указано с определението по чл. 140 от ГПК, съдържащо проект за доклад на делото, по този иск в тежест на ищеца е да докаже твърдяното от него използване на посочените в исковата молба обекти на авторското право по чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП на 23.02.2022г. около 17.00ч. в стопанисвания и управляван от ответното дружество дневен бар (ресторант) „Б.Г.“, и то - от страна на ответника или на лица, на които той е възложил работата по озвучаване на обекта към момента на извършване на тези действия. Също така следва да бъдат доказани причинените от тези действия вреди под формата на пропуснати ползи, както и причинната връзка между действията на ответника и претърпените от ищеца вреди.

Горните обстоятелства подлежат на установяване от ищеца при условията на пълно и главно доказване.

В случая съдът намира, че такова не е проведено, поради следните съображения.

#### *1. По първата предпоставка*

Наистина, физическите лица – изпълнителни на произведенията, композитори на музиката и автори на текста – в качеството си на носители на авторското право, се ползват от закрилата, предвидена в ЗАПСП, вкл. уреденото в чл. 95 ЗАПСП право да получат обезщетение за причинените вреди при извършване на нарушение от друг правен субект.

Също така, от ангажираните от ищеца гласни доказателства (показанията на св. Чавдар Павлов) се установява, че на 23.02.2022 г., около 17 ч. в дневния бар на хотел „Б.Г.“ в к.к. Б. в продължение на около един час е звучала музика от „Ванила радио“, като – по преценка на свидетеля – били възпроизвеждани произведенията Cold Heart /Колд Хард/, Invisible /Инвизибъл/, Ordinary Lives /Ординари лайвс/, Pro's and Con's и Longitude /Лонгтюд/.

На основание чл. 172 от ГПК, обаче, показанията на този свидетел следва да се ценят с оглед всички други данни по делото, като се има предвид възможната му заинтересованост от изхода на същото. Според настоящия съдебен състав, такава заинтересованост е налице, въпреки че свидетелят не е служител на ищеца. Тя произтича от факта, че тези лица са обвързани от посреднически договор, по който свидетелят е получава възнаграждение, обусловено от сключване на договор на ищеца с търговски обект, в който е установено използване на съответно музикално произведения. Независимо от декларативното изявление на свидетеля, че възнаграждението му не е обвързано с резултата от проверките, съдът намира, че такава връзка реално съществува, доколкото според самия свидетел възнаграждението му е процент от сключения договор, който много често се сключва след неговата проверка, което е и нейната цел и същността на неговата работа. Или, казано по друг начин, ако между „М.“ и търговския обект вече има сключен договор, такъв няма да се сключи в резултат от дейността на свидетеля и той няма да получи възнаграждение. И обратно: ако договор все още няма, констатираното от свидетеля използване на произведенията – обект на авторското право – ще се окаже неправомерно, което ще наложи сключване на договор, за който свидетелят ще получи възнаграждение. Следователно, възнаграждението на свидетеля реално е предпоставено от резултата от проверката му, тъй като само ако тя установи нарушени авторски права ще се стигне до сключване на договор между „М.“ и търговския обект, а свидетелят ще получи възнаграждение под формата на процент от стойността на договора. Затова показанията на този свидетел следва да се ценят критично и в светлината на разпоредбата на чл. 172 от ГПК с оглед всички други събрани по делото доказателства за съответното обстоятелство (а именно – че на посоченото място в посочения период от време са звучали процесните пет песни).

Такива други доказателства в случая, обаче, няма. Не може да се приеме, че тези показания се подкрепят от обсъдения по-горе касов бон, тъй като от него се удостоверява единствено, че в посочения в него търговски обект (ресторант „Б.Г.“) на 23.02.2022г. в 17:54ч. е извършена покупка на определени стоки (чай билков с мед и кафе еспreso), но той не носи информация за релевантния по делото факт, че на посочените в него време и място са звучали процесните произведения – обект на авторско право. Още повече, че касовият бон е бил издаден от обект ресторант „Б.Г.“, докато свидетелят е категоричен, че е извършил проверката в дневния бар, а не в ресторанта, който се намира вдясно от централния вход на хотела и към този момент все още не работел. В същия смисъл са и показанията на св. Ш..

Също така, независимо от описания от свидетеля детайлен ред за комуникация с ищеца и удостоверяване на времето и мястото на установеното ползване на произведенията, по делото не е представен писменият отчет (акт) за извършената проверка и за резултатите от нея. Не се твърди и не се



доказва, Министерството на културата да е било сезирано със съответен сигнал по този въпрос, нито да има съставен административен акт от компетентен орган за процесното нарушение, който би имал доказателствената сила на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179 от ГПК. Не са ангажирани като доказателства по делото и електронните съобщения, които свидетелят твърди, че е изпратил на "М." във връзка с процесния казус, нито е удостоверено времето и мястото на тяхното създаване и изпращане, както и съдържанието им, ако се окаже, че такива действително съществуват.

Що се отнася до използвания от свидетеля софтуерен продукт „Шазам“ като средство за идентифициране на музикални произведения, съдът намира, че по делото не са ангажирани никакви доказателства за неговия вид, функционални възможности и надеждност (респ. възможни грешки), както и за инсталирането му на мобилния телефон на свидетеля към процесния период от време. Поради това не може да се приеме, че на посоченото място през посочения период са звучали именно процесните произведения, тъй като тези твърдения се подкрепят единствено от субективната преценка на свидетеля и от твърденията му за използван от него програмен продукт, като при това не може да се изключи възможността за заинтересованост на показанията му.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че не е доказана още първата предпоставка за уважаването на иска.

## *2. По втората предпоставка*

Дори да се приеме за установено, че на 23.02.2022г. около 17:00ч. в стопанисвания и управляван от ответното дружество обект са били използвани процесните пет произведения, не се доказва втората кумулативна предпоставка за уважаване на иска, а именно – че използването е извършено именно от ответника или от лица, на които той е възложил работата по озвучаване на обекта към момента на използването. Независимо че указания за доказване на това обстоятелство са били дадени още с проекта за доклад на делото, ангажираните от ищеца доказателства не го установяват по несъмнен начин. Дори доведения от него св. Павлов изрично е заявил, че не е виждал сервитьорката или бармана да пускат музика. Наистина, същият свидетел сочи, че музиката е звучала в цялото помещение, но както този свидетел, така и свидетелят на ответната страна, са единодушни, че барът е в едно помещение с рецепцията на хотела и с игрална зала. Поради това и с оглед възражението на ответника, че озвучаването на последното се извършва само от рецепцията, която се управлява от етажната собственост, няма основание да се приеме, че отговорността за неправомерното използване на произведенията следва да се носи именно от ответника. Нещо повече: в подкрепа на това възражение са ангажирани показанията на св. Ш., а доколкото тя е само бивш служител на ответника, съдът не намира основание да се усъмни в достоверността да дадените от нея показания. От тях се установява, че музиката не се е пускала от бара в помещението, а то се озвучавало от рецепцията, която е на етажната собственост, а не на ответника „Б.Г.М.“. При това свидетелката е категорична, че зад бара въобще е нямало устройство, което да приема и възпроизвежда музика и да е било свързано с тонколони. Във връзка с горното, от значение е и фактът, че нейните показания са ангажирани по реда на насрещното доказване, което не предполага безспорно и несъмнено установяване на определени факти, а само

разколебаване на убедеността в съществуването на други факти, за които насрещната страна по делото носи доказателствената тежест и които следва да бъдат доказани с пълно доказване (в случая – използване на процесните пет произведения от служители на ответника). Поради това съдът намира, че така ангажираните от ответника доказателства са достатъчни за опровергаване на твърденията на ищеца във връзка с релевантното за делото обстоятелство, че процесните произведения били използвани от ответника или от лица, на които той е възложил работата по озвучаване на обекта към момента на използването.

### *3. По останалите предпоставки*

С оглед недоказаността на твърдяното от ищеца нарушение на авторски права, както и на извършването му от ответника, съдът намира, че е безпредметно да се обсъждат евентуално претърпените от ищеца (или от лицата, чиито интереси той защитава) вреди и причинната им връзка с релевираните вредоносни действия на ответника (респ. негови служители).

По така изложените съображения, съдът намира, че искът е недоказан и следва да бъде отхвърлен изцяло.

С оглед изхода на делото и направено в този смисъл искане, в полза на ответника следва да се присъдят направените от него разноски в производството, каквито се установяват в размер на 300 лв. депозит за възнаграждение на вещо лице по ССЕ. Не са представени доказателства за реално заплащане на посоченото в списъка по чл. 80 от ГПК адвокатско възнаграждение от 1000 лв., поради което такова не следва да се присъжда, нито да се обсъжда възражението за евентуалната му прекомерност.

Мотивиран от горното, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** иска на Сдружение „М.“ с ЕИК \*\* и адрес гр. С., ул. „Б.“ № 17, ет. 4, за осъждане на „Б.Г.М.“ ЕООД с ЕИК \*\*\* и адрес гр. С., ул. „Т.“ № 35а, за заплащане на обезщетение от 5000 лв. за неправомерно използване на 23.02.2022г. около 17:00ч. в к.к. Б., дневен бар „Б.Г.“ на следните пет произведения:

1. Cold Heart remix с изпълнител Elton John and Dua Lipa и автори:
  - Композитор и автор на текста Elton John (Елтън Джон), член на английското дружество PRS;
  - Композитор и автор на текста Nicholas George Littlemore (Никълъс Джордж Литълмор), член на австралийското дружество за управление на права APRA;
  - Композитор и автор на текста Samuel David Littlemore (Самюъл Дейвид Литълмор), член на австралийското дружество за управление на права APRA;
  - Композитор и автор на текста Peter Bruce Mayes (Питър Брус Мейс), член на австралийското дружество за управление на права APRA;
  - Композитор и автор на текста Andrew John Meecham (Андрю Джон Мичъм), член на английското дружество за управление на права PRS;
  - Композитор и автор на текста Dean Meredith /Дийн Мередит/, член на английското дружество за управление на права PRS;

- Композитор и автор на текста Bernard J P Taupin /Бернар Джей Пи Топин/, член на американското дружество ASCAP за управление на права.
  - 2. Ordinary Lives /Ординъри лайвс/ с изпълнител Lee Fields /Лий Филдс/ и автори:
  - Композитор и автор на текста Gabriel Alexander Roth /Гейбриъл Александър Рот/ член на американското дружество за управление на права BMI.
  - 3. Invisible /Инвизибъл/ remix с изпълнители Flevans Feat. Laura Vane /Флевънс с участието на Лора Вейн/ и автори:
  - Композитор и автор на текста Nigel James Trafford Evans /Найджъл Джеймт Трафърд Еванс/, член на английското дружество за управление на права PRS;
  - Композитор и автор на текста Laura Jane Vane /Лора Джейн Вейн/ член на английското дружество за управление на права PRS;
  - 4. Pro's and Con's /Kraak & Smaak Remix/ с изпълнители Ishi & Kraak & Smaak feat. Nia Brock /Иши, Краак енд Смаак с участието на Ниа Брок/ и автори:
  - Композитор и автор на текста John Anthony Mudd /Джон Антъни Мад/, член на американското дружество за управление на права ASCAR
  - 5. Longitude /Лонгтюд/ с изпълнител Tape Five /Тейп Файв/ и автори:
  - Композитор и автор на текста Strathausen Martin /Мартин Щратхаузен/, член на немското дружество за управление на права GEMA,
- както и за разгласяване на основание чл. 95а, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП за негова сметка на диспозитива на настоящото съдебно решение в два всекидневника и определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

**ОСЪЖДА** Сдружение „М.“ с ЕИК \*\* и адрес гр. С., ул. „Б.“ № 17, ет. 4, да заплати на „Б.Г.М.“ ЕООД с ЕИК \*\*\* и адрес гр. С., ул. „Т.“ № 35а, разноски в производството в размер на 300 лв.

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: \_\_\_\_\_